

Yüzbaşı Kemal Yirmi Dokuzuncu Bölüm

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 16 Ağustos 2013

Sayde ve Kemal'in balayılarını geçirdikleri Güzelçamlı, birçok turistik belde ve merkezden farklı bir turizm potansiyeline ve çeşitliliğine sahipti. Otuz km'ye yakın bir kıyı şeridi içinde plajlarda ve koylarda sörf, yelken, kano, su kayağı, balık avcılığı tekne turları yapma imkanları mevcuttu.

Beldeyi çevreleyen Dilek Milli Parkı ve Samsun Dağları ise gerçek anlamda bir cennetti.

Çok zengin bitki örtüsü, hayvan türleri, mağaralar, vadiler, kanyonlar vardı. Kuş gözetleme gezintileri, mağaracılık, botanik turları, at binme, bisiklet turları ve benzeri daha bir çok etkinliğin yapılabileceği bir yerdi.

Belde, turistik tesislerin ve ikinci konutların artmasıyla bir turizm beldesi haline gelirken kültürel dokusunu kaybetmemiş, gelenekler korunmuştu.

Güzelçamlı'yı ziyaret edenler Türk kültürünü ve yaşam tarzını rahatça izleyebiliyorlardı.

Karı kocanın, evliliklerinin ilk günlerinde böyle bir cennette, bir oksijen deposunda olmaları mutluluklarını bir kat daha arttırmıştı.

Yaklaşık iki saat sahilde çay bahçesinde oturup, bu güzellikleri seyredip öğleden sonra yazlık eve döndüler.

"İnanamıyorum" dedi Sayde, "İnanamıyorum Kemal" "Her şey o kadar güzel ki," çok mutluyum, inşallah bu mutluluğumuz hiç bozulmaz.

Adam, karısını kollarına aldı ve

-İnşallah bebeğim, inşallah bozulmaz diyerek, sevgiyle gözlerine baktı.

Sayde eşine gülümseyerek, biz ne yeyip içeceğiz aşkım, alışverişe gitmemiz lazım diye büyüü bozuverdi.

Kemal

Haklısın can, akşam olmadan bir şeyler almamız lazım derken,

Sayde

Kocasının kollarından sıyrılarak, buzdolabına doğru gitti.
Dolabın kapağını açtığında, yine o meşhur çığlıklarından birini attı.

Kemallll, şuraya bak, teyzem her şeyi düşünmüş, dolap ağzına kadar yiyecek dolu, canım benim, sigara böreği bile sarmış bizim için.

Aman Allahım, her şey, her şey var burada, baksana, kırmızı şarap bile var.

Biraz sonra veranda da, mükemmel bir sofraya hazırladılar.
mutlulukların şerefine kadeh kaldırırken, kendilerini bekleyen hayatın yeni ve acı suprizlerinden habersizdiler.

Bütün bu güzellik arasında, Kemal arada bir dalıp gitmekten arkadaşlarının başına geleni düşünmekten kendini alamıyordu.

Sonra Sayde'nin durumunu fark etmemesi için hemen toparlanıyor. Tekrar kendini bu mutlu havaya bırakıyordu.

Yemeklerini yiyerek, biraz da çakır keyif olduktan sonra, huzurlu bir şekilde yataklarına çekildiler.

Dışarıdan gelen müzik sesi, burada hayatın geç saatlere kadar devam ettiğinin bir göstergesiydi.

Adam, yanı başlarındaki abajuru söndürdü ve karısına sarıldı.

Bu defa büyüü bozacak hiç bir engel yoktu...

Devam edecek

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN